

מבין משאבים, 2196, כ"ה טבת תשע"ח, 12 ינואר 2018

שם כל האדם/מאיר בנאי

פוכח את עיני ,
בתוך אותה חידה גדולה ,
בתוך אותה סירה ,
שבה אני שט כל חיי .

פותח את הרדיו ,
הרבה קולות עוברים ליד .
עדיין אין שום דגל ,
אשר אליו אני נצמד .

הרחוב עדיין ריק ,
מהמולה ומעשן .
ורק כלב מייבב ,
באור הבוקר הלבן .

רגע אני כאן ...

שולח את עצמי גבוה ,
על כנף תפילה ונעלם .
בחוץ הכלב המייבב ,
אולי בעצם לא קיים .

רגע אני כאן ,
ורגע אני שם .
מעבר לרקיע ,
ואז שוב בעולם .

רגע אני כאן ,
ורגע אני שם .
היכן שמחשבתו נמצאת ,
שם כל האדם .

שנה למותו של מאיר בנאי

מה בעלון

סיכומי ישיבות מלכירות ומידע מהמלכירות/ צנת מאור

"כמה מילים" / אדו אולדסמן

התערוכה של אריאל בלרנייט הפצה/ חנה ארצי

קצת על הנצרות / רון קילר

מנצח ביופנוו מולט סיקרון ונדה פרסי

הזמנה לערב קסום

מועדון מופ"ת ומועדון +60 חוברים יחדיו ומזמינים אתכם לערב קסום עם הקוסם יוהן.

יוהן מעיד על עצמו שהינו מכור לפיענוח ופיצוח המוח האנושי והמוטוריקה העדינה

והמהירה ביותר של גוף האדם מאז היותו ילד, ואומר –

"יש הרבה מאוד ילדים שקונים להם קופסת קסמים קטנה, יש מעט מאוד אנשים

שהמתנה הזו משנה להם את חייהם לתמיד"

ניפגש לערב מהנה עם יוהן ביום ג' 6.2.2018 בשעה 20:00 במועדון

חיימה ואביגיל

סיכומי ישיבות מלכירות

פרוטוקול ישיבת מזכירות מס' 55/2017 מיום 24.12.2017

1. ועד מקומי

אישור תקציב 2018 לועד המקומי מהמועצה:
סך התקציב 632,462 ₪ (בסדר גודל דומה לשנה הקודמת).
אושר פה אחד.

1. דרכי הקשר/פרסום בקיבוץ

הרקע: במצב הנוכחי החומר של המזכירות לחברים על אסיפות חברים והצבעה בקלפי, מפורסם על לוח המודעות ובת.ד. של החברים. נבדק רעיון, לעבור להפצה בעיקר במיילים ובקהילנט. הוחלט: דרכי הפרסום יהיו כפולים - מחד תמשך חלוקת הדפים בת.ד. לנוחיות כלל החברים ומאידיך תתווסף העברת המידע גם במיילים וקהילנט. כמו כן, דן חנוך מסר מידע על אפשרות לעבור להצבעה אלקטרונית בקלפי וכן על אישור משפטי הניתן לכך. המזכירות תקיים על כך דיון נוסף במזכירות יחד עם ועדת קלפי והנושא יועלה להחלטת האסיפה.

2. פרסום מלא של תוצאות ההצבעה בקלפי.

במצב הנוכחי, מפרסמים כידוע על כל סעיף אם הוא אושר או לא אושר.
לפני מספר חודשים התקיים במזכירות דיון האם לפרסם באופן מלא, והמזכירות דאז החליטה להמשיך כמקובל בפרסום של "אושר/לא אושר".
עתה, היתה פנייה לקיים על כך דיון מחודש, מתוך רצון להגביר את המידע והשקיפות לחברים. סוכם:

א. המזכירות תקיים את הדיון המחודש לאחר לימוד הנימוקים שהועלו בעבר.
ב. בכל מקרה, עד אז כל חבר/ה שרוצה לדעת את התוצאות יכול להגיע או לפנות ליפה במזכירות ולראות את התוצאות.

3. יעוץ משפטי. הרקע; עו"ד אחינועם זליגמן עברה משרד והחלטנו להמשיך לעבוד איתה בגין היכרותה את כל התהליכים בקיבוץ, וביצוע עבודתה לשיעור רצוננו. החלטה;
א. הקיבוץ עובר לעבוד עם משרד עו"ד עדי קפלן ושות', (עו"ד דודי גילת ועו"ד גונן כהן).
ב. נוציא מכתב לעו"ד קנולר על הפסקת עבודתנו עם משרדו, ובשלושת חודשי המעבר, עו"ד קנולר ימשיך לעבוד על אגודת החברים שהוא החל בה בחודשים האחרונים.

פרוטוקול ישיבת מזכירות מס' 56/2017 מיום 31.12.2017

1. הצעה למבנה מש"א

המזכירות גיבשה הצעה בנושא, אך בהליך הבירורים עם הנוגעים בדבר, הוחלט להסיר את ההצעה החלופית מסדר היום, ולא להביאה לאסיפה.

דיון המשך בנושא התשלום לחברים/ות שויתרו על הרחבת הבית

הרקע; לאור החלטת הקלפי בנושא החלטות מקדימות לקראת שיוך הבתים, משפחות

המשך..

אלו זכאיות לתשלום בגין הוויתור על ההרחבה.
 מס' משפחות שלא מרחיבות את הבית מבקשות ש 50% מהסכום יועבר אליהם עם סיום ההרחבות של השכונה שלהם, ו-50% בגמר ההרחבות.
 סיכום:

- א. נצמדים להחלטה שהכסף יוכל לעבור רק לאחר החלטת הקיבוץ על שיוך הבתים (שכן כרגע הבתים שייכים לקיבוץ). מועד משוער קיץ 2018.
- ב. מאידך, מקבלים את הצעת הפשרה של הפונים ש- 50% מהסכום יועבר אליהם עם גמר ההרחבות שלב א' בגבעה. (ובהנחת עבודה שהחלטה על שיוך הבתים כבר נתקבל) ו-50% בגמר כל ההרחבות (2020/1).
- ג. לגבי יחידים/ות, הוויתור על ההרחבה מתקזז למעשה עם כל/רוב החישוב של הורשת הבית, לפיכך ייעשה איתם הסכם בהתאם.

2. התשלום למפוצלי סטאטוס בפרק ב' בחיים

החלטה שהתקבלה היא להיצמד למה שנקבע במזכירות, שכל בני הזוג שאינם חברי קיבוץ, ישלמו את שכר הדירה ומיסי הקהילה כמקובל.
 אם יש חבר המעריך שיש לו נסיבות מיוחדות, הוא יכול לפנות, כמקובל לועדת חברים. הערה - המזכירות השלימה לקראת 2018 את הסיכומים עם כל החברים, למעט אחד. וכן, נציגי המזכירות קיימו מפגש עם מרצ'ל ציבורי להסדרת מעמדו והתשלומים, ועם השלמת הדברים, הנושא יובא לאישור האסיפה.

ח' צ מהמלכות**1. עדכון ממנהלת הבנייה;**

- **לקראת הבנייה בשכונה החדשה** – ו. תכנון משלימה את נושא העמדת הבתים, ונמשך הקשר עם המתכננים, לקראת ההיתרים.
 השכונה תמנה 5 בתים של 10 משפחות (לאור הבירורים של ועדת דיור עם דיירי שכונת הקומותיים בגבעה).
 - **בשכונת הגבעה המזרחית** - הפטישים הולמים בקצב שנראה משביע רצון; מקווים לתקופת מעבר קלה ככל שניתן לדיירים.
 - **דיירי הגבעה המערבית** - אדריכל (חדש) נפגש עתה עם כל משפחה ומשפחה (תזכורת; אלה שלא מתכוונים להרחיב, חסכו לעצמכם מראש את עלות התכנון, שלא תרד מהחזר העתידי).
2. **יום עיון על מעורבות הקיבוצים בחברה הישראלית** – מתקיים ב 17.1.18 בקיבוץ חצרים. המעוניינים להשתתף – נא לפנות ליפה.
 שבת שלום, ענת מאור

"כמה מילים"

אני מתחבט ביני לבין עצמי זמן מה אם נכון שאכתוב כמה מילים על התחושות שלי בתקופה האחרונה, לאור אירועים כאלה ואחרים שקורים בקיבוץ, או יותר נכון על האווירה כללית. מנקודת מבטי ובשמי בלבד.

בסטטוס הנוכחי שלי כאן, כעובדה, הדרך היחידה שלי לנסות ולהשפיע היא במילים, ולנסות שיהיו חדות ונעימות ככל האפשר, על מנת שהמסר שלי יועבר בצורה נכונה. אין לי שום השפעה אחרת כאמור, פשוט אני תמיד ארגיש שמשאבי שדה זה הכי שלי. אז אני אנסה, בהצלחה.

קשה לי להבין מדוע קהילה שבנתה את עצמה ואת המקום היפה הזה במשך 68 בוחרת להתעקש להרוס את עצמה ואף אחד לא קם ואומר די.

אני מסתכל בהערצה על כל עץ ושביל פה בקיבוץ, ולכל דבר יש פיסה של נוסטלגיה מהילדות והנעורים שלי.

כמעט לכל בן אדם שאני רואה בחדר אוכל, היה קשר כזה או אחר להתבגרות שלי בקיבוץ. כל טיול שלי עם הילדים, אם זה לחורשת הלימנים, לרפת, או למתקנים מול החדר אוכל מלווה בסיפור על איך היה ומה היה.

גם היום טוב. גם היום אני נהנה מהחברה, ומהנוף, ומהחגים ומכל הטוב הזה שנפל בחלקי לחיות בו. כל עזרה שאני צריך מנותני השירותים אני מקבל, יש לי עבודה בקיבוץ שמפרנסת את העסק שלי ועוד ועוד.

לדעתי, חלקכם כבר שכחו מה אומר כל הטוב הזה ומה ערכו, ואיך בניתם את כל הירוק הזה, וממה הכול התחיל. אפילו שאתם הייתם שם, לא אני.

קשה לי להבין מדוע המילה דיאלוג כבר לא קיימת. למה בלתי אפשרי לנהל דיאלוג על מחלוקות, דילמות, שאלות שנשאלות וכו'.

אני מרגיש נבוך מאוד, בכל פעם שאנונימי או אנונימית תולה ציור מכוער ואלים על לוח המודעות, או בכל פעם שנשלח מכתב שהיה יכול להיות מנוסח טוב יותר, וגם היה משיג תוצאות טובות יותר, אם רק הכוונה הייתה טובה.

מה קרה לכם? מה ואיך קרה שהכל כל כך רגיש וכל מילה שנאמרת היא כמו פצצה? זאת הדוגמא שאתם נותנים לנו? האם ככה אתם מייעצים לנו לחנך את הילדים שלנו? אני בטוח שלא. אני מכיר את כולכם ואני יודע שכולכם טובים. כולנו טובים.

אני לא נכנס לשיקולים שלכם, ברור לי כמה חסמים ומכשולים לפניכם ומה האתגרים שאיתם אתם צריכים להתמודד.

ואני לא מצפה ממכם לכלום ושום דבר מעבר לשיקום הקהילה הזו, שפעם הייתה שמחה וחברית, וקצת יותר סבלנית ואכפתית. פחות פוגעת.

המשך..

שתחזור הקהילה להיות כזו. זה יותר חשוב לי מכל שכונה חדשה שתבנו לנו, או אם אני יהיה בסטטוס כזה או אחר. הדרך לדעתי היא פשוט למצוא את המקום להכיל את חוסר ההסכמה ופשוט לדבר. לא קל.

אני בטוח שתמיד היו מחלוקות ותמיד היו צעקות, אבל לדעתי בתקופת הזמן הנוכחית, זה מהווה אסון ואיום על קיומנו כקהילה שתמשיך ותדאג זה לזו בעתיד. אני לא תופס שום צד מהצדדים, אני אפילו לא בטוח שאני יודע מה הם עמדות הצדדים ומי באיזה צד, ואת האמת, זה לא מעניין. מעניין אותי רק שנתנהג כמו אנשים מבוגרים ובוגרים. לפנינו ולפניכם שנים של שינוי, אולי אפילו גדול וקיצוני יותר ממה שחוויתם בשני העשורים האחרונים ואם לא תדעו לנהל את זה בצורה הוגנת אחד כלפי השני, ולהתנהל בשינוי בכבוד הדדי, אני לא רוצה לחשוב מה יהיה פה. לא חסרות דוגמאות לקיבוצים שאין להם היום שום זכר להיסטוריה שלהם.

גם אם זה נשמע קלישאתי, אני ממש אומר תודה על הזכות לגדל כאן את הילדים שלי, ליד המשפחה שלי ובנוף ילדותי.

מנסה לעודד אתכם קצת(לא בטוח שאתם צריכים עידוד אבל בכל זאת), ולהגיד שכמוני יש עוד הרבה בנים ובנות עם בני משפחותיהם(ועכשיו אני מרשה לעצמי לדבר בשמם) שפשוט אכפת להם.

יצאנו בסדר גמור, חלקנו רק בסדר, אבל בסך הכל אנחנו ממש בסדר. ולכל אחד ואחת ממכם יש יד בדבר, וחלק ממה שעיצב אותנו.

פשוט תחזרו לזה קצת, אפילו בכאילו, בדמיון, רק בשביל לנסות ולחוות ולו לרגע אחד איך יכול להיות אחרת.

ובאותה נשימה, אני מבקש מכל אחד ואחת, לחשוב עם עצמו ועם עצמה, מה הוא או היא יכולים לעשות אחרת. לעשות טוב יותר, נעים יותר, מחבק יותר, אפילו אוהב פחות אבל לא בצורה אלימה ופוגענית.

אני מזמין כל מי שיש לו שאלה או הסתייגות לגבי מה שכתבתי, לא להתנצח במילים חוזרות ולא מבינות, לא להוריד את השלט "גולדסמן" מהאופניים של אמא שלי, אלא ממש לפנות אליי, בשיחה ופשוט נדבר. גם אני לא תמיד טוב בזה, אבל אני מנסה להשתפר.

אסף, הבן הגיבור שלי, שאל אותי כשהגענו לקיבוץ, למה לפעמים אני אומר שלום למי שעובר מולי בשבילים ולפעמים אני רק מהנהן בראש.

אמרתי לו שיש אנשים שאני יותר מכיר ואני מרגיש בנוח להגיד להם שלום, ויש אנשים שאני פחות מכיר ואולי קצת נבוך או מתבייש(אני ביישן) אבל עדיין חשוב לי ליצור סוג של קרבה, לכן אני מהנהן בראש.

וגם חוץ מזה, זה קטע כזה של קיבוצניקים, להנהן אחד לשני עם הראש.

מנסה להגיד שלא חייבים לאהוב ולהיות חברים, רק לזכור תמיד שמי שמולנו או לידנו, הוא לא אויב ואפשר להכיר בקיומו ואולי אפילו להנהן לו עם הראש.

המשך..

כמה מילים לחברי המזכירות:

מתנצל מראש אם אני נשמע חצוף, אבל הכוונה טובה.
אני חושב שעליכם לגנות בפומבי כל אירוע אלימות כזה או אחר, ולפעול בכל דרך אפשרית כדי שמקרים שקרו וקורים לא יחזרו על עצמם.
אי אפשר שכל אחד/אחת ירשה לעצמו להגיד ולעשות מה שהוא רוצה, וכל האמצעים כשרים והכל מותר, ואין שום תגובה מהגוף המוביל, זה שנבחר בדרך דמוקרטית ונכונה.
מי שבחר לחיות כאן, צריך ללמוד לקבל ולכבד את הדמוקרטיה הזאת.
אם התקבלה החלטה, לא חשוב איזו, ויש כאלו שמתנגדים להחלטה זו ומבצעים פעולות שרק מזיקות, ובכוונה לפגוע ובדרכים לא מקובלות כמו צעקות, ציורים הזויים או מכתבים פוגעים, עליכם לפעול בעניין.
אחרת אתם נותנים לגיטימציה להמשך האלימות הפוגענית וההרסנית שלא מקדמת אותנו לשום מקום, להפך.
שוב, זו דעתי.
מקווה שהצלחתי ולו במעט לגעת באיזה נקודה רגישה אצלכם, ולגרום לכם להבין ולו במעט, על איך זה נראה ומרגיש למי שעומד מהצד, אבל עדיין חלק בלתי נפרד ולתמיד מהמקום המדהים הזה.
אני לא רגיל לשתף ברגשות שלי בדרך כלל, אני מחשיב את עצמי לבחור מאוד קשות, מקווה שגם אחרי מה שכתבתי, אתם תראו בי כזה.
נחת, שלום ואהבה.
שבת שלום

עדו

הודעה מהמרפאה

מי שיש ברשותו תרופות שאין בהן שימוש או שעבר תוקפם,

מתבקש להחזירן בהקדם למרפאה

תודה יהודית

לאלי כהן והמשפחה

משתתפים באבלכם עם מות האם

מרסל כהן ז"ל

בית משאבי שדה

התערוכה של אריאל אלקרט באמצעות האמה

התערוכה של אריאל, פותחת את השנה האזרחית החדשה. העבודות החדשות שלה הן פיגורטיבי ואבסטרקט. שלוש שנות הלימוד, בביה"ס לאומנויות נותנות את אותותיהן. תערוכה מאד מרשימה, ממש מהפך מכתב היד הקודם. חנה גרגי

אריאל אלקרט

מיקס mix

הפתיחה יום שלישי 26/12/117

סגירה יום ראשון 28/1/18

שעות פתיחה ימים א' עד ה' בין השעות 18:00-20:00

שישי שבת – 10:00-20:00

אוצרת – חנה גרגי

טלפון - 08-6565244

אריאל – 050-7253665

איחולים וחלף טוב לסבתא-רבה, טובלה

ולכל המשפחה המורחבת

להולדת הנין,

נכד אנוסה ויואב, בן אפקד ואופר

בית משאבי עדה

קצת על הנעורים

אז בתחילת שנה, עברה החלטה בנעורים לחדש מסורת ולהקים מחדש 3 מוסדות חניכים אשר יהיו אחראים מעתה על הנעורים ויקבלו עול בגרות, שלושת הגופים הם : מוסד כלכלה, מוסד תרבות ומוסד הנעורים כבית.

עד כה בחר צוות כלכלה לקחת אחריות על תקציב הכלבו ומאז ארוחות נחגגות מדי שבוע, מוסד הנעורים כבית מצידו ארגן מליאת נעורים וכתר ברית עליה חתמו כלל הנעורים השבוע. ואילו מוסד תרבות החליט לפנק ולכבוד החנוכה רכש עבורנו פלייסטשיין חדש וארגן פעילות תרבות נהדרת בבאולינג באר שבע. כל זאת נעשה יד ביד עם פעילות תנועה ענפה. השנה יש 6 מדריכות (ואפילו רכזת מדריכות צעירה אחת!!!!) שבחרות לקחת אחריות על התנועה וכמובן פעולות פולין לקראת המסע אליו נצא יחד שכבות יא- יב בעוד כחודשיים.

עושים וממשיכים לעשות

מדריך הנעורים-רון קיזלר

שנה חדשה - 2018 שתהיה, נקווה שנה טובה!

הטיול ליומיים סביב ים המלח- בוטל. לעומת זאת הטיול לקיסריה התקיים במזג אויר מצוין, הדרכה מעולה והרבה מצב רוח. תודה לפרידה ורונית השוקדות על המלאכה

בליל שבת פאב מטילדה נחגגה את השנה האזרחית החדשה...ברוכה הבאה 2018

זהירות גנבים!! נגנב טרקטורון מחצר הקיבוץ בשעות המוקדמות של הבוקר.

בחוץ לספרות השבוע דיברנו על יוסף חיים ברנר. באותה הזדמנות השתתפו גם תרצה סוריה (נכדתו) ואמנון סוריה שחקר ורשם וסיפר על ברנר ומכתביו. ובזכותם המפגש היה מרגש ומעניין יותר.

ביקור הוותיקים בבית הספר הצמוד למועצה. הם הוזמנו לספר מחוויותיהם בבית הספר. זו הייתה חוויה לשמוע את שאלות הילדים ואת הרצון לדעת.

נפגשנו במועדון עם צור אלונה מקיבוץ שובל. בת 93 פעילה צלולה וכבר 50 שנה אינה משתמשת בתרופות של הרפואה הקונבציונאלית. תומכת בגישה ההוליסטית ועל סמך נסיונה ומחקרים שעשתה, הגיעה למספר כללים לבריאות. בינהם לשתות הרבה – קצת יותר ממה שרוצים. לאכול אוכל מגוון, קצת פחות ממה שרוצים. לנשום דרך האף ואם האף סתום חשוב לקנח, לשמור על פעילות הגוף ועל יציבה, חשוב שיהיו יציאות סדירות. היו לה עוד המון עצות. היה מעניין וכנראה היא עוד תחזור כי יש לה הרבה לספר. כתבה שבעה ספרים ויש לה ידע רחב.

היה פה סוער(תרתי משמע!). תהינו אם נראה גשם. כן, לקראת ערב התחיל טיפטוף שהתחזק והמשיך בסוף השבוע. היו רוחות, שני עצים נפלו. הואדי התמלא טיפה, סך הכל כ-16 מ"מ בפעם אחת וביחד כ-40 מ"מ.

ושמענו הרצאה של רון קהתי על הנסיונות לגלות סימנים לבית המקדש הראשון ועל גנבות ארכאולוגיות...

בגבעה עובדים על ההרחבות. משאיות בטון יוצקים את חדרי הממ"ד וזה עוד רק ההתחלה, בינתיים כבר היו כמה נזקים לתשתיות הקיימות. אם זה קוי הטלפון, צינור המים האינטרנט וכו'. מנסיון של ההרחבות בשכונה הקודמת זה יקרה כנראה עוד כמה וכמה פעמים צריך סבלנות והרבה.

